

El trellat

Un amic de tota la vida, militant eminent del partit socialista, em va enviar, ja fa una mica de temps, un missatge on m'informava que el diari *Las Provincias* havia publicat un article del seu cap d'opinió, "que marcarà època." "Per si t'interessa", deia l'amic, i jo vaig llegir amb atenció l'article, on després de criticar el desgavell dels anys passats, el senyor cap d'opinió afirmava: "Qué pena, podíamos haber construido un valencianismo distinto, pero preferimos gastar el tiempo en lo que mejor sabemos hacer, fuegos de artificio, luz y sonido espectacular durante unos minutos pero que al cabo de unos segundos se desvanece sin dejar huella. Sólo humo." Molt bé, que vaig pensar, pareix que volen recuperar una miqueta de trellat. Però l'article conclouïa: "Lo del enemigo exterior ya no nos vale. El peligro catalán se desvanece. Ni a Mas, ni a Eliseu, ni a Carod-Rovira les podemos echar las culpas del Banco de Valencia, de la CAM, de Bancaja, ni tampoco las de Gürtel, Brugal o la depuradora de Pinedo. Deberíamos hacérsenos mirar, deberíamos tener la suficiente capacidad de autocrítica para poder empezar de cero y no volver a cometer en un futuro los mismos errores." Lamentar els errors de concepte no és cosa que es veja cada dia. No sé encara si són llàgrimes clàssiques del cocodrill, o llàgrimes amb propòsit d'esmena. Li vaig respondre, doncs, a l'amic eminent: "I tant que m'interessa! És simptomàtic del final d'una etapa ideològica (no encara política, ai dolor!), i de l'estupidesa suïcida de la qual tants i tants han participat (inclosos alguns que tu també voldries oblidar...), i que ara veuen que era tot fum de palla. Alguns, durant anys i anys, ens hem fartat d'escriure papers sobre aquesta imbecil-lització col·lectiva, i no ens han fet ni cas. Per a posar un exemple: no sé quants articles he publicat sobre l'aberració de l'AVE dels collons, fins i tot quan tots els diaris, i el PP i el PSOE, cantaven les lloances de l'invent, competint per atribuir-se la gran meravella. I així tot. Ara, fins i tot *Las Provincias* ha descobert que els culpables no eren 'els catalans' o els catalanistes, sinó els de les noves glòries a Espanya, Espanya, Espanya. I què ens deien, els uns i els altres, als qui no hem deixat de proclamar que

Joan Francesc Mira

calia una política pròpia, partits propis, valencianisme polític, i tot això que tu saps? Què ens deien, eh? En fi, potser la dreta comença a despertar-se, massa tard, després del gran empastre (paraula ben valenciana!), però no estic tan

segur que l'esquerra majoritària, o siga el PSOE regional, siga capaç de canviar de ruta...: no n'aprendran mai. Mai de mai de mai. L'experiència és inútil quan el cap està buit."

I ara, fa pocs dies, el periodista Enric Juliana feia, a *La Vanguardia*, una reivindicació del trellat que, amb interpretació optimista, constata que s'obre pas entre nosaltres. El trellat "es el seny de los valencianos", afirma, i ho encerta bastant. Per a confirmar-ho, Juliana reproduïx un paràgraf d'un editorial recent, també de *Las Provincias*, que entre altres coses diu: "Resulta casi obvio señalar que, a la vista de los resultados, muchas cosas se han hecho mal. Y no se trata en esta hora difícil para los valencianos de ocultar ni los problemas ni las equivocaciones. La sociedad no lo permitiría. Los ciudadanos reclaman responsabilidades y exigen explicaciones acerca de cómo se ha llegado a este agujero negro en que se halla sumida su región. Los casos de corrupción –llámense Gürtel, Emarsa, Brugal o cualquier otro– y los de despilfarro –un aeropuerto de Castellón sin aviones ni pasajeros o el redundante Ágora– precisan de luz y taquígrafos, de claridad y puertas abiertas para que la justicia pueda hacer su trabajo (como está ocurriendo), para que el Estado de derecho, con todas sus garantías, funcione y demuestre que goza de buena salud [...]. A partir de estos errores evidentes, Valencia ha sido conducida ante la opinión pública de toda España y ha sido acusada, juzgada y sentenciada. La condena es el escarnio [...]. Los errores de una clase política que no ha sabido estar a la altura de las circunstancias se trasladan a toda la sociedad, a los ciudadanos, a las empresas, a las instituciones." Perfecte, sí senyor. Ara només cal que es despengen d'aquesta mateixa classe (política, i no només política) els errors de la qual hem pagat tots. Però això, evidentment, no ho faran. El trellat actiu, també trellat polític, l'hi hauran de posar uns altres, els que són d'una classe diferent.

"En fi, potser la dreta comença a despertar-se, massa tard, després del gran empastre (paraula ben valenciana!), però no estic tan segur que l'esquerra majoritària, o siga el PSOE regional, siga capaç de canviar de ruta...: no n'aprendran mai. Mai de mai de mai. L'experiència és inútil quan el cap està buit"